

РЕШЕНИЕ № 95

гр. Перник, 23 юни , 2011 г.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на седми юни две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 115/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод жалба на Н.Р.Д. ***, против решение № ТЗ – 1/18.ІІ.2011 г. на ръководителя на ТП на НОИ Перник. С оспорваното решение, административния орган е отменил по жалба на управителя на Медико техническа лаборатория *** ЕООД разпореждане № 55/10.ХІІ.2010 г. на длъжностно лице при РУ СО Перник, с което е била приета като “трудова” злополука, понесена от жалбоподателя на 16.ІІ.2010 г. В жалбата са развити съображения за отмяна на решението на административния орган, като незаконосъобразен акт. В хода на съдебното производство и по същество се иска и прогласяване нищожност на оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Конституираната заинтересована страна *** ЕООД, чрез адвокат пълномощник оспорва жалбата и предлага същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото, във връзка с доводите на страните прие следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена от лице засегнато от решението на административния орган в законовия срок.

По искането за прогласяване нищожността на оспорвания административен акт. Искането е неоснователно, тъй като оспорваното решение е издадено от овластения за това орган в предвидената от закона форма и развитите оплаквания от жалбоподателя на първо място не навеждат за основания за нищожност, а на второ място – съдът не констатира наличие на подобно основание.

Пред Административен съд Перник се излагат и основания за незаконосъобразен акт от страна на административния орган, като жалбоподателя ангажира доказателства за допуснати нарушения на условията за труд, осигурени от работодателя му – *** ЕООД. Развива оплаквания за допуснати редица нарушения от страна на работодателя, които не са предмет на обсъждане, отнесени към оспорваното решение.

По същество взема становище да се отмени решението на административния орган и съда да потвърди разпореждане № 55/10.XII.2010 г. на длъжностно лице при РУ СО Перник.

Оспорваното решение № ТЗ – 1/18.II.2011 г. на ръководителя на ТП на НОИ Перник е неправилно.

Според чл. 97, ал. 1 и 2 АПК компетентният да разгледа жалбата или протеста орган се произнася с мотивирано решение, с което обявява оспорения акт за нищожен, отменя го изцяло или отчасти като незаконосъобразен или нецелесъобразен или отхвърля жалбата или протеста и решава въпроса по същество, освен ако исканият акт е от изричната компетентност на по-долустоящия орган. Чл. 117, ал. 3, изр. 2-ро КСО добавя: ръководителят на ТП на НОИ може да отмени разпорежданията и да реши жалбите или исканията по същество. С това правило законодателят е указал, че издаването на разпореждане по чл. 60 от КСО не е изрична компетентност на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. Това означава, че когато ръководителят на съответното ТП на НОИ счита, че властническото волеизявление следва да бъде друго, той отменя разпореждането (т. е. волеизявлението, направено от длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО) и постановява друго.

В случая, след като е бил сезиран със жалба от *** ЕООД, за незаконосъобразно постановено разпореждане от страна на длъжностното лице от РУ СО Перник, административния орган не е обсъдил оспорваното разпореждане и възраженията срещу него по същество. Приел е, че оспореното разпореждане като краен акт на длъжностното лице не съответства на доказателства, ангажирани от страните по преписката. Противно на предоставената от законодателя по силата на чл. 117, ал. 3 от КСО разпоредба, правна възможност да се произнесе по съществото на жалбата, административният орган е приел, че разпореждането на длъжностното лице следва да се съобрази с доказателства, с които самият орган е запознат, в хода на производството пред него. Вместо да се ползува от предоставената му алтернативна възможност – да остави в сила разпореждането или да го отмени, административния орган е постановил неправилно решение в частта, с която е върнал преписката на длъжностното лице.

Когато властническото волеизявление (административният акт, респ. разпореждането по чл. 60, ал.1 от КСО) е законосъобразно и правилно, а мотивите за него, като изложение на фактическите и правни основания, които го обуславят, са неправилни, с решението по чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на ТП на НОИ следва да потвърди волеизявлението като отхвърли подадената срещу него жалба, а в мотивите на своето решение ръководителят на ТП на НОИ посочва кои от приетите за обуславящи оспореното пред него волеизявление (разпореждане) фактически и правни основания са неправилни, защо са неправилни и кои са според него правилните фактически и правни основания обуславящи същия правен резултат (същото волеизявление, същото по съдържание и резултат разпореждане). След като не е изпълнил тава нормативно определено задължение административният орган е постановил неправилен акт. При служебната проверка съдът установи, че в оспорваното решение няма произнасяне по същество на

спора, предмет на оспорване пред административния орган. Административният орган е излязъл от процесуалната си компетентност, като е обсъждал селективния подбор на доказателства от страна на длъжностното лице и е разпоредил извършване на нова проверка от страна на дл. лице.

За съда се налага извода, че оспорваното решение следва да се отмени и преписката да се върне на ръководителя на ТП на НОИ, съгласно чл. 173, ал. 2 от АПК за произнасяне по същество по реда на чл. 117, ал. 3 от КСО, при спазване на законодателно определената възможност, за постановяване на позитивен или негативен административен акт по оспорваното разпореждане.

В хода на настоящото производство са събрани доказателства, които при констатираното процедурно нарушение не следва да се обсъждат от съда, но като налични факти могат да се ползват от страните при постановяване на последващото решение от административния орган. На основание тези доказателства, които в обемната си част се повтарят, административния орган следва да се съобрази с приложимостта на разпоредбата на чл. 55, ал. 1 и 2 от КСО.

С оглед благоприятния за жалбоподателя резултат, при условието на чл. 143, ал. 1 от АПК би следва да се присъдят направените деловодни разноски. По силата на субсидиарно приложимите правила на ГПК, до приключване на устните състезания пред настоящата инстанция не се представи списък на разноските, според изискването на чл. 80 от ГПК. Това задължение е в тежест на страната поискала присъждане на разноски – в случая – жалбоподателя. След като не е изпълни това процесуално задължение, съдът намира, че не следва да се уважава искането му.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № ТЗ – 1/18.ІІ.2011 г. на ръководителя на ТП на НОИ Перник.

ИЗПРАЩА адм. преписка на Ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник за постановяване на решение по същество.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: /п/